

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3442/2019
Гж-ап 26/2019
20.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Тодоровић, адвокат из ..., против тужених: Општине Стари Град и Задужбине ББ, ..., које заступа Општинско јавно правобранилаштво, по тужби ради утврђења и по противтужби ради исељења, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду РЗ 68/18 од 11.07.2019. године и о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1000/16 од 22.06.2017. године, у седници одржаној 20.11.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, жалба тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду РЗ 68/18 од 11.07.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1000/16 од 22.06.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 20621/11 од 16.06.2015. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је стекао право закупа на неодређено време на стану бр ..., површине 129 м2, који се налази на ... спрату зграде у ул. бр. .. у ..., што су тужени дужни признати и трпети, а да се тужена Задужбина ББ обавезе, да у својству закупадавца, са тужиоцем закључи уговор о закупу стана на неодређено време. Ставом другим изреке усвојен је противтужбени захтев па је обавезан тужилац да се са свим лицима и стварима исели из наведеног стана, а ставом трећим изреке тужилац је обавезан и да туженој Општини Стари Град накнади трошкове парничног поступка од 225.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1000/16 од 22.06.2017. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке одбијени су захтеви тужиоца и тужене Задужбине ББ за наканду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 395. ЗПП (погрешно се позивајући на члан 404. новог ЗПП).

Решењем РЗ 68/18 од 11.07.2019. године, Апелациони суд у Београду није предложио Врховном касационом суду да одлучи о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, применом члана 395. ЗПП.

Тужилац је против решења другостепеног суда изјавио жалбу због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености изјављене жалбе, Врховни касациони суд је имао у виду да се у конкретном случају ради о поступку започетом пре ступања на снагу новог Закона о парничном поступку, односно пре 01.02.2012. године („Сл. гласник РС“ број 72/11), па се, применом одредбе члана 506. став 1. у вези члана 508. тог Закона, овај поступак има спровести по одредбама Закона о парничном поступку који је био на снази у време подношења тужбе („Сл. гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који не предвиђа жалбу као правни лек који се може изјавити против решења другостепеног суда, што и жалбу тужиоца чини недозвољеном.

Наиме, жалба као правни лек може се изјавити против пресуде донете у првом степену (члан 355. ЗПП) и против решења првостепеног суда (члан 385.ЗПП). Против одлука другостепеног суда – правноснажне пресуде донесене у другом степену и решења другостепеног суда, странке могу изјавити ревизију (члан 394. и 412. став 5. ЗПП).

Како је против решења другостепеног суда изјављена жалба, то је на основу члана 411. у вези члана 373. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 23. став 3. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 55/14), који регулише дозвољеност ревизије у свим споровима који нису правноснажно решени до 31.5.2014. године, односно до дана ступања на снагу овог закона, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права закупа на стану, поднета је 31.12.2004. године, а вредност предмета спора означена је у тужби износом од 100.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, од 78,8850 динара за 1 евро, представља динарску противвредност 1.267,67 евра. Противтужба ради исељења поднета је 12.01.2005. године, а вредност предмета спора означена је у висини од 1.000.000,00, што према средњем курсу НБС на дан подношења противтужбе, од 79,4110 динара за 1 евро, представља динарску противвредност 12.592,71 евро.

Имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме се и тужбени и противтужбени захтев односе на неновчано потраживање, у коме означене вредности предмета спора не прелазе динарску противвредност за дозвољеност ревизије, од 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 23. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Поповић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**